'Bobby Farrell is een gevallen held, een echte daddy cool'

10 januari 2011, 00:00

AMSTERDAM - Ze zijn al de avond tevoren van Groningen naar Amsterdam gereisd, de studenten Frits Moonen en Alfred Pot, beiden 21. Moonen heeft een T-shirtje aan met de woorden Daddy Cool erop. Ze wilden absoluut op tijd zijn voor de herdenkingsbijeenkomst voor Bobby Farrell, de zanger van Boney M. Nu zitten ze op het balkon van de Amsterdamse Stadsschouwburg, waar ze een bij vlagen ontroerende herdenking meemaken van hun held. Hij overleed op 30 december door hartfalen na een optreden in St. Petersburg. Twee maanden geleden nog werd hier afscheid genomen van Harry Mulisch. Op deze zaterdagmiddag is de zaal goed gevuld, maar niet afgeladen. Er zijn veel aanwezigen van Surinaamse en Antilliaanse afkomst. Elke keer als wordt gesproken over Aruba, waar Farrell in 1949 werd geboren, gaat er gejuich op. De gevolmachtigd minister van Aruba, Edwin Abath, roemt hem als voorbeeld voor jonge Arubanen. 'Bobby verliet op zijn 17de Aruba om naar Nederland te vertrekken. Zoals nu jonge getalenteerde Arubanen nog steeds naar Nederland en de Verenigde Staten vertrekken. Bobby bewijst dat je kunt excelleren, zelfs als je op een klein eiland bent geboren.' Abath kondigt aan dat er plannen zijn voor een Bobby Farrell-museum in zijn geboortestad San Nicolas. Het is rapper Rotjoch, een vriend van de familie, die het heikele thema aansnijdt van Farrells zang. Alle Boney M-hits zijn immers ingezongen door producer Frank Farian. Was Farrell dan wel zo'n groot artiest? 'Who gives a fuck, wat maakt het nou uit of Bobby wel of niet zelf zong', roept Rotjoch uit. 'Boney M was niets zonder hem. Hij was energie.' Niet alleen op het podium viel Farrell op met zijn zeer bijzondere manier van discodansen. Hij deed heel vaak gek, vertellen zijn vrienden. Payaso, clown, was zijn bijnaam in het Papiamento. En aan zelfspot ontbrak het hem niet, blijkt als de boodschap op zijn voicemail wordt afgedraaid. 'If you are calling for money, fucking hang up.' Een generatiegenoot van Farrell, George McCrae, zingt You are so Beautiful, de Gibson Brothers brengen Hey Jude van de Beatles. Maar het bijzonderste optreden is van de drie zangeressen van Boney M - Liz Mitchell, Marcia Barrett en Maizie Williams. Ze toeren alledrie nog door de wereld, maar apart van elkaar. Het is voor het eerst sinds jaren dat ze weer samen op het podium staan. Ze brengen geen Boney M-nummer, zoals het gerucht ging, maar ze wijden wel warme woorden aan Farrell, voor de een broer, voor de ander een vriend. 'Hij kwam 's avonds naar mijn kamer', vertelt Mitchell, 'waar ik als herboren christen de bijbel las en hij zijn spliff, zijn jointje rookte.' Nadat ze alledrie hebben gesproken, volgt een lange

omhelzing. 'Prachtig', zeggen Moonen en Pot na afloop over het afscheid. 'Hij is een voorbeeld voor ons. Boney M is geweldig, we hebben het met Oudjaar heel veel gedraaid. Hij is een gevallen held, hij was fucked by the system, iedereen draaide hem een loer, maar hij bleef lachen. Hij was echt een daddycool.' Buiten vertrekt de stoet die Bobby Farrell naar de begraafplaats Zorgvlied brengt, zijn laatste rustplaats.

http://www.volkskrant.nl/archief/-bobby-farrell-is-een-gevallen-held-een-echte-daddy-cool~a1790421/